

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1077.

Πολλοί ανάγωγοι αποκαλοῦσι τοὺς ἱερεῖς Ταβλα ν-μπαδάς. Τί σημαίνει τὸ ἐπίθετον τοῦτο;

1078.

Ἐκ δύο εἰδῶν οἴνων, ὧν ὁ μὲν εἰς τιμᾶται 70 λεπτά κατ' ὄκαν, ὁ δ' ἕτερος 80, οἰνοπώλης τις ἐποίησε μίγμα τιμώμενον πρὸς 72 λεπτά τὴν ὀκάν.

Πόσα μέρη ἔλαβεν ὁ οἰνοπώλης ἐκ τοῦ πρώτου οἴνου καὶ πόσα ἐκ τοῦ δευτέρου ὅπως ποιήσῃ τὸ μίγμα του;

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 24 Μαρτίου 1880.

E. T.

1079.

Ὁ κάλλιτος τῆς Ἑστίας εἶδος κ. Μαρκήσιος, de Queux de St. Hilaire ἀπύθωνεν αὐτῆ τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν, ἑλληνιστὶ γραμμμένην, καὶ διαφόρους γαλλικοὺς λογογράφους.

Ἐν Cannes, τῆ 24 Μαρτίου 1880.

Φίλε Κύριε,

Πρὸς τὸν φίλον μου κύριον Κόμητα de Nougé, στρατηγόν, ἐλθόντα πρὸ μικροῦ μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐνταῦθα, ἐδάναίσα τὴν ἀγαπητὴν Ἑστία ν. Ὁ στρατηγὸς de Nougé, ὅστις ἐπολέμησεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος (1827—1829), ἐνθυμεῖται ἀρκετὰ καλὰ ἀκόμη τὴν ὠραίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ ἀνέγνωσε μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως τὴν καλὴν ἐφημερίδα σας. Ἐλυσε διάφορα προβλήματα τῆς καί μοι ἔδωσε νὰ σὰς στείλω τοὺς ἐγκλεισμένους ὧδε λογογράφους καὶ mots carrés. Ἐάν δημοσιεύσητε αὐτά, σὰς παρακαλῶ νὰ μοι στείλετε δύο ἀντίτυπα, ὅπως προσφέρω τὸ ἐν πρὸς τὸν φίλον στρατηγόν, ὅστις μὲ ἐπεφόρτισε νὰ σὰς συγχαρῶ ἐκ μέρους του διὰ τὸ ὠραῖον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνελάβετε.

Ἔστω ὑμέτερος

Mis de Queux de St. Hilaire.

Mot carré.

[Τῆ πρώτῃ λέτῃ δοθῆσεται ἀμοιβή τις.]

Quand gronde l'ouragan dans la froide saison,
J'offre un asile sûr. Que me fait la musique
Si, privé du second, je n'entends pas un son?
Je suis, pour le marchand, une pauvre pratique
Quand mon troisième, hélas! est dûment constaté
Et dans mon portefeuille et dans ma bourse vide.
Mon dernier, adjectif, décrit la qualité,
L'épaisseur du cheveu, du fil qui se dévide
Au dessus des près verts, dans un beau jour d'été.

ΑΥΣΕΙΣ

1069.

Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ὁ φοῖνιξ ἀνήκει εἰς τοὺς μύθους. Οὐδεις πλέον ἐρωτᾷ ἂν ὁ φοῖνιξ ὑπῆρξέ ποτε πράγματι, πᾶς τις δὲ περιορίζεται εἰς τὸ νὰ θεωρῇ αὐτὸν ὡς πλάσμα τῶν ἱερέων τῆς Αἰγύπτου, οἵτινες ἐπενόησαν τὸ πτηνὸν τοῦτο, ὅπως παραστήσωσι δι' αὐτοῦ συμβολικῶς τὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς. Δὲν ὁ ἀνακρινόμενος λοιπὸν τοὺς συγγραφεῖς, ὅσοι ὀμιλοῦν σπουδαίως περὶ αὐτοῦ, εἰμὴ μόνον ὅπως ἴδωμεν τὰς ιδιότητας ὅσαι ἀπεδίδοντο εἰς αὐτόν. Ἐπάρχει, λέγει ὁ Πρόδοτος, ἱερὸν τι πτηνὸν καλούμενον φοῖνιξ. Τοῦ πτηνοῦ τούτου μόνον τὴν εἰκόνα εἶδα, διότι δὲν ἔρχεται εἰς τὴν Αἴγυπτον εἰμὴ σπανιότατα. Βεβαίως δ' οἱ Ἑλλιοπολίται, ὅτι τὸ εἰς Αἴγυπτον τοῦτο ταξεῖδόν του ὁ φοῖνιξ ἐπιχειρεῖ κατὰ πᾶν πεντακοσιοστὸν ἔτος, βασίς ἀποθίνῃ ὁ πατὴρ του. Ἐάν αἱ εἰκόνας τοῦ πτηνοῦ, ὅσας εἶδα, εἶνε πισταί, ὁμοιάζει πολὺ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα μὲ τὸν ἀετόν. Καὶ τὰ μὲν τῶν πτερῶν του εἶνε χρυσοκόμα, τὰ δὲ ἐρυθρά. Διηγούνται δὲ περὶ αὐτοῦ πράγματα, τὰ ὅποια ἐγὼ δὲν πιστεύω, ὅτι δηλ. ὁ φοῖνιξ ἀποθανόντα τὸν πατέρα του βλάσασμῶναι ἐντὸς σμόρνας, καὶ οὕτως ἔγοντα μεταφέρει αὐτὸν ἐξ Ἀραβίας εἰς Αἴγυπτον, ὅπου καὶ ἀποθίβεται αὐτὸν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἥλιου». Καθὼς βλέπει δ' ἀναγνωστῆς, ὁ Πρόδοτος εἶνε ὀλίγον γλιαρὸς ὡς πρὸς τὰ περὶ τοῦ φοῖνικος, ὅθεν καὶ δὲν πρέπει νὰ ζητήσωμεν νὰ μᾶς πληροφόρησῃ αὐτὸς περὶ τοῦ θαύματος τῆς ἀναγεννησεῖς του! Οἱ πατέρες ὅμως τῆς ἐκκλησίας εἶχον λόγους νὰ εἶνε ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο θετικώτεροι. Ὅταν πλησιάζῃ ν' ἀποθάνῃ, λέγει Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ὁ φοῖνιξ ἐπιχειρεῖ ὁ ἴδιος τὸ βλάσασμῶναι του. Σὺλλέγει σμόρναν, λίβανον καὶ

ἄλλα ἀρώματα, κατασκευάζει μὲ αὐτὰ εὐώδη νεκρικὴν κλίσην, ἐγκλείεται ἐντὸς αὐτῆς καθ' ὄρισμένον χρόνον καὶ ἀποθνήσκει. Ἀφ' οὗ καταναλωθῶσιν αἱ σάρκες του, γεννᾶται σκώληξ τις, τρεφόμενος ἐκ τῶν λειψάνων τοῦ φοῖνικος, καὶ καλύπτεται μὲ τὰ πτερά του. Ἄμα δ' ἀυξήσας καὶ γενόμενος ἀρκετὰ ἰσχυρὸς ὥστε νὰ πετάξῃ, ἀναλαμβάνει τὸν τῶνον, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἐγκλεισμένον τὸ λείψανον τοῦ πατρὸς του, καὶ μεταφέρει αὐτὸν ἐξ Ἀραβίας ἕως εἰς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἡλιοπόλιν. Διαβαίνει δὲ τὸν ἀέρα ἐν καθαρῇ μεσημβρίᾳ, καὶ ἐνώπιον ὄλων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, θεωροῦν αὐτὸν, ὑπάγει καὶ καταθέτει τὸ ἱερὸν του φορτίον ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἥλιου, μετ' ὃ καὶ ἀφίπταται. Οἱ ἱερεῖς συμβουλευθέντες τὰ χρονικά των, καὶ ὑπολογίζαντες εὐρήκαν, ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀνανεοῦται κατὰ πᾶσαν πεντακοσιετηρίδα». Οἱ λόγοι οὗτοι εἶνε βεβαίως πολὺ θετικώτεροι. Ὁ δὲ Σολίνος μᾶς παρέδωκε καὶ περιγραφήν τοιαύτην, ὥστε ὑποθέτει τις, ὅτι ὁ συγγραφεὺς οὗτος εἶδε τὸ ἱερὸν πτηνὸν ἄλλως ἢ ἐν εἰκόνι. «Τὸ πτηνὸν, λέγει, εἶνε μέγα, καθὼς ὁ ἀετός· ἡ κεφαλὴ του φέρει πτερά, ἀνυψόμενα εἰς σχῆμα κώνου· ὁ λαίμῶς του περικυκλοῦται μὲ θυσάνους, ὁ δὲ πρᾶχλος του λάμπει ὡς ὁ χρυσός· τὸ ἐπιλοιπον μέρος τοῦ σώματός του εἶνε πορφυροῦν, ἐκτὸς τῆς οὐρᾶς, ὅπου τὸ κυανοῦν εἶνε ἀναμειγμένον μὲ τὸ λαμπρὸν χρῶμα τοῦ ῥόδου».

Τὸ θαυμάσιον πτηνὸν παρέμεινε παρὰ τοῖς νεωτέροις ὡς ὄρος παρομοιώσεως ἐπὶ παντός, ὅτι μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του, ἢ τοῦλάχιστον λίαν ἔξοχον καὶ λίαν σπάνιον.

Ἐνθάδε κείται, λέγει γαλλικὸν τι ἐπιτάφιον ἐπίγραμμα, ἐνθάδε κείται ἐρωμένη πιστὴ εἰς τὸν ἐραστὴν τῆς, ἀληθῆς φοῖνιξ, θαῦμα πίστεως, καὶ ἐκείνος δὲ ἔμεινε ἀπαρηγόρητος διὰ τοῦτο, ἄλλος φοῖνιξ ἐπ' ἴσης ὡς καὶ αὐτὴν».

Ὁμοίως καθιερώθη καὶ ἡ φράσις: εἶνε καθὼς ὁ φοῖνιξ, ἀναγεννᾶται ἐκ τῆς τέφρας του· ἄλλ' ἡ παρομοιώδης αὕτη φράσις δὲν εἶνε τόσον συνήθης, ὅσοι εἶνε καὶ προτιμότερον· διότι σήμερον πρέπει νὰ εἴμεθα λίαν φειδωλοὶ περὶ τὴν χρῆσιν φράσεων, περιγευσθῶν τοιούτους μυθολογικοὺς ὑπαινιγμούς. Ὅπως ὁ φοῖνιξ ἐπενόησεν ὡς σύμβολον τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, οὕτω καὶ ὁ πελεκάν, ὁ διατρυπῶν μὲ τὸ ῥάμφος τὸ στήθος του, ὅπως θρέψῃ τοὺς νεοσσούς διὰ τοῦ αἱματός του, ἦτο ἡ εἰκόνη τῆς φιλοστόργου ἀφοσιώσεως. Ὁ πελεκάν φωνεῖται ἑαυτὸν, ὅπως ἀναστήσῃ τοὺς νεοσσούς του, ἦτο διὰ τοὺς πρώτους χριστιανούς τὸ ἔμβλημα τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἀπολυτρώσεως αὐτοῦ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 20 Μαρτίου 1880.

X.X.

1070.

269.

1071.

14	6	23	2	20
3	17	15	9	21
10	24	1	18	12
16	13	7	25	4
22	5	19	11	8

1072.

Σαμοθράκη.

1073.

C A R E M E

S A V A T E

S A L A D E

M A L I C E

R A C I N E

1074.

Le silence parce qu'il est général.

Le tabac parce qu'il est caporal.

1075.

Le caractères ne sont plus les mêmes en grandissant.

1076.

Marin — main!